Republica Moldova,
mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul Centru – Ecaterina Silivestru
Dosarul nr. 2r-2032/25; PIGD nr. 2-25141295-02-2r-22102025

D E C I Z I E

3 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:

Preşedintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către Ruslan Conțevoi, reprezentat de avocatul Sandu Sergiu, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 6 octombrie 2025, prin care a fost admisă cererea înaintată de Aliona Conțevaia cu privire la aplicarea măsurilor de protecție și emiterea ordonanței de protecție în privința acțiunilor lui Ruslan Conțevoi, –

C o n s t a t ă:

I. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție și emiterea ordonanței de protecție:

La data de 06 octombrie 2025, ora 10:25, în Cancelaria Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost înregistrată cererea depusă de Aliona Conțevaia și avocatului Victor Andrușciac, privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile violenței în familie în privința acțiunilor agresorului Ruslan Conțevoi.

În motivarea cererii victima Aliona Conțevaia a indicat că se află în relație de căsătorie cu Ruslan Conțevoi. La întreținere au un copil minor, Artiom Conţevoi, a.n. 04 februarie 2025.

A menționat că actele de violenţă la care este supusă, se caracterizează prin: violență psihologică, exprimări necenzurate, amenințări cu aplicarea violenței, jigniri, umiliri, înjurare, insultare, amenințări verbale şi violenţă fizică. La aceste acte de violență este prezent şi copilul minor Artiom Conţevoi.

Victima a consemnat că ultimul act de violență a avut loc la 25 septembrie 2025. Ruslan Conţevoi i-a aplicat violență fizică și violență psihologică, a numit-o cu cuvinte necenzurate, a apucat-o de păr și a lovit-o cu capul de poartă. A apelat la 112, iar cazul a fost înregistrat în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente (Registrul nr. 2) al Inspectoratului de Poliție Buiucani cu nr. 16301.

La fel a menționat, că la ultima întrevedere efectuată de soț cu copilul, acesta a fost adus înapoi flămând și prezentând urme de vânătăi în zona capului. Totodată, își exprimă îngrijorarea față de consumul de substanțe interzise de către soț, aspect pe care îl consideră un risc serios pentru siguranța şi bunăstarea copilului.

A mai indicat că, la data de 25 septembrie 2025 în privința agresorului Ruslan Conțevoi a fost emis ordin de restricție nr. 255 pentru un termen de 10 zile.

În temeiul articolelor 2783 -2789 din Codul de procedură civilă și Legii nr. 45 din 01 martie 2007 privind combaterea și prevenirea violenței în familie, se solicită eliberarea ordonanței de protecție pentru victima violenței în familie, Aliona Conțevaia, cu aplicarea față de cetățeanul Ruslan Conțevoi a următoarelor măsuri de protecție cu monitorizare electronică: a) obligarea acestuia de a sta departe de locul aflării Alionei Conțevaia şi a copilului minor Artiom Conțevoi, a.n. 04 februarie 2025 la o distanță ce ar asigura securitatea victimei și a copilului minor, dar nu mai puţin de 300 metri, excluzând şi orice contact vizual cu aceștia; b) interzicerea lui Ruslan Conțevoi de a vizita locuința Alionei Conțevaia, indiferent de adresa actuală sau viitoare a acesteia; c) interzicerea oricărui contact al lui Ruslan Conțevoi cu Aliona Conțevaia, prin telefon, corespondență poștală sau în orice alt mod.

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 06 octombrie 2025, s-a admis cererea depusă de Aliona Conțevaia și avocatul Victor Andrușciac, privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile violenței în familie în privința acțiunilor agresorului Ruslan Conțevoi, după cum urmează:

-Termenul pentru care se stabilește ordonanța și măsurile aplicate enunțate, este de 90 (nouăzeci) de zile, din data de astăzi: 06 octombrie 2025, ora 16.40.

-Nerespectarea de către agresorul a prevederilor stabilite a prezentei încheieri se pedepsește în conformitate cu legislația în vigoare.

-Se explică victimei și agresorului că măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în prezenta ordonanța de protecție.

-Se remite prezenta încheiere Inspectoratului de Poliție Buiucani al DP mun. Chișinău, pentru supraveghere și executare imediată.

-Contestarea încheierii privind emiterea ordonanței de protecție nu suspendă executarea măsurilor aplicate.

-În baza încheierii se emite ordonanța, care se remite în adresa organului de poliție și Biroului de probațiune Chișinău pentru supraveghere și executare imediată.

I.II. Recursul declarat: Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 13 octombrie 2025 Ruslan Conțevoi, reprezentat de avocatul Sandu Sergiu, a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 06 octombrie 2025, pronunțate la cererea înaintată de Aliona Conțevaia cu privire la emiterea ordonanței de protecție în privința acțiunilor lui Ruslan Conțevoi.

În motivarea recursului, reprezentantul recurentului a indicat că, consideră neîntemeiată concluzia instanței de fond, or, în vederea confirmării temeiurilor şi circumstanțelor invocate în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție, intimata nu a anexat la materialele cauzei nici-o probă concludentă și pertinentă care ar putea demonstra cele invocate în cerere, în afara faptului propriilor declarațiilor - fiind preîntâmpinată de răspunderea penală conform art.312, 313 Cod Penal al Republicii Moldova.

Susține reprezentantul recurentului că, toate afirmațiile oferite de către pretinsa victimă sunt eronate și false, în acest sens la cererea de recurs au fost anexate contra-argumente/probe ce demonstrează aceasta, de asemenea a indicat că recurentul este gata să treacă detectorul de minciuni împreună cu pretinsa victimă pentru a demonstra falsurile invocate de aceasta.

Menționează partea recurentă că, reieșind din conținutului încheierii contestate, rezultă că aceasta constituie doar rezultatul examinării unei cereri depuse de intimata Conțevaia Aliona la 25.09.2025 în baza unui conflict apărut între soți/foști soți şi prin care a fost emis un ordin de restricţie nr.255 din 25.09.2025 pe un termen de 10 zile față de agresorul, Conțevoi Ruslan.

Susține partea recurentă că, în motivarea încheierii contestate instanța de fond doar a transcris Codul de Procedură Civilă al RM şi Legea nr.45 cu privire la combaterea şi prevenirea violenței în familie, invocând doar un singur motiv că instanța poate să se bazeze doar pe declarațiile victimei.

Invocă partea recurentă că, la emiterea încheierii instanța de fond nu a dat apreciere ordinului de restricție nr.256 din 25.09.2025 eliberat față Conțevaia Aliona, or, în baza plângerii şi expertizei medico-legale agresorul/victima Conțevoi Ruslan a avut leziuni corporale.

Mai specifică partea recurentă că, instanța de fond la emiterea încheierii și eliberării ordonanței de protecție a pus la bază doar insinuările invocate de intimate, nu a făcut referire la nici-o probă concretă.

Consideră partea recurentă că, instanța de judecată în mod eronat şi contrar normelor procedurale a emis încheierea contestată prin neelucidarea pe deplin a tuturor circumstanțelor cauzei, pus la bază încheierii doar declarația mincinoasă a intimatei, încălcând astfel grav drepturile şi garanțiile recurentului în privința accesului liber la justiție precum şi principiul egalității în fața legii şi a justiției, blocând în acest fel întrevederile tatălui cu propriul copil.

Totodată, a menționat că, Conțevoi Ruslan din cauza monitorizării instalate de organul de probațiune are impedimente de a continua activitatea sa în țară, dar și peste hotare şi de a asigura atât achitarea serviciilor comunale şi întreținerea gospodăriei în care locuieşte inclusiv şi intimatei cu copilul minor care nu munceşte la moment fiind cu copilul acasă.

I.III. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare a recursului:

În conformitate cu prevederile art. art.15 alin. (7) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, contestarea ordonanței de protecție se face în conformitate cu legislația în vigoare.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, **termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.**

Astfel, ținând cont de faptul că, recursul, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 06 octombrie 2025 și ordonanței de protecție, a fost depus la 13 octombrie 2025, Colegiul constată că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de Lege.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului judecare a recursului şi despre faptul că se va examina fără participarea părţilor**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

În acest context, este întemeiat a reține că, în temeiul art. 100 alin. (1) CPC, actele de procedură se comunică participanților la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, **la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată** sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, **sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui**, precum şi prin delegație judiciară.

În temeiul art. 100 alin. (1/1) CPC, actele de procedură ale instanței de judecată **se comunică autorităților publice, persoanelor juridice de drept privat şi avocaților** prin

intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la care aceştia sânt conectaţi **prin adresa <u>electronică indicată în cererea de chemare în judecată,</u> <u>în mandatul de avocat</u>, <u>în alte acte ce atestă utilizarea poştei electronice.</u>** Actele de procedură expediate prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor se consideră comunicate.

II. Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că recursul nu este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, având în vedere motivele reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În temeiul art. 8 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în executarea acestui drept decît în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

În temeiul art. 24 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova, statul garantează fiecărui om dreptul la viaţă şi la integritate fizică şi psihică.

În temeiul art. 49 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, statul facilitează, prin măsuri economice şi prin alte măsuri, formarea familiei şi îndeplinirea obligaţiilor ce îi revin.

În temeiul art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 2783 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie. (2) Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

În conformitate cu art. 2784 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau

patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

În temeiul prevederilor art. 278[6] alin. (3) Cod de procedură civilă, **declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.**

Potrivit dispozițiilor art. 278[7] alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța de judecată emite în 24 ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

În conformitate cu art. 2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007, și în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică: **violenţă în familie** – **acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică,** cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; **violenţă fizică -** vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; **violenţă psihologică –** provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar.

În conformitate cu art. 3 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007, (1**) Subiecţi ai violenţei în familie** sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii.

(1/1) Subiecţii violenței împotriva femeilor sunt agresorul şi victima. [Art.3 al.(11) introdus prin LP231 din 15.08.24, MO355-357/15.08.24 art.561; în vigoare 15.08.24]

(2) **Membri de familie,** în sensul prezentei legi, sînt: **a) în condiţia de conlocuire:** *persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;*

b) în condiţia de locuire separată: *persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).*

În temeiul art.12 alin. (1) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, **victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență împotriva femeilor și de violenţă în familie şi să solicite protecţie.**

În acest sens, este întemeiat a statua că, scopul adoptării Legii nr. 45 din 01 martie 2007 a fost și este întru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar, prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului, or este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în prevenirea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Colegiul consideră întemeiat să menționeze că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că, din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că *manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale*.

În același timp, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință. La fel, în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție este întemeiat a verifica dacă, sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție, nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 06 octombrie 2025, orele 10.25, Andrușciac Victor, în interesele victimei Aliona Conțevaia, a depus cerere privind eliberarea ordonanței de protecție în favoarea Alionei Conțevaia și a copilului minor: Artiom Conțevoi, (a.n. 04 februarie 2025) ca victime a violenței în familie la acțiunile lui Ruslan Conțevoi, solicitând instanței aplicarea următoarelor măsuri, pe un termen de 90 zile, în care solicită să fie admisă potrivit măsurilor indicare, argumentelor invocate și circumstanțelor relatate.

În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 06 octombrie 2025, s-a admis cererea depusă de Aliona Conțevaia și avocatul Victor Andrușciac, privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile violenței în familie în privința acțiunilor agresorului Ruslan Conțevoi, după cum urmează:

-Termenul pentru care se stabilește ordonanța și măsurile aplicate enunțate, este de 90 (nouăzeci) de zile, din data de astăzi: 06 octombrie 2025, ora 16.40.

-Nerespectarea de către agresorul a prevederilor stabilite a prezentei încheieri se pedepsește în conformitate cu legislația în vigoare.

-Se explică victimei și agresorului că măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în prezenta ordonanța de protecție.

-Se remite prezenta încheiere Inspectoratului de Poliție Buiucani al DP mun. Chișinău, pentru supraveghere și executare imediată.

-Contestarea încheierii privind emiterea ordonanței de protecție nu suspendă executarea măsurilor aplicate.

-În baza încheierii se emite ordonanța, care se remite în adresa organului de poliție și Biroului de probațiune Chișinău pentru supraveghere și executare imediată.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 13 octombrie 2025 Ruslan Conțevoi, reprezentat de avocatul Sandu Sergiu, a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 06 octombrie 2025, pronunțate la cererea înaintată de Aliona Conțevaia cu privire la emiterea ordonanței de protecție în privința acțiunilor lui Ruslan Conțevoi.

Colegiul, examinând materialele cauzei, atestă despre corectitudinea, temeinicia și legalitatea soluției date de instanța de fond.

Or, din materialele cauzei rezultă cert că victima Aliona Conțevaia și agresorul Ruslan Conțevoi se află în relații de căsătorie. Din căsătorie au un (1) copil minori, Artiom Conțevoi (născut la 04.02.2025)

Astfel, Colegiul atestă că situația cade sub incidența Legii nr. 45 din 01.03.2007 Cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie.

Totodată, Colegiul atestă și conchide despre corectitudinea concluziei și constatărilor instanței de fond, privind existența riscului de comitere din partea lui Ruslan Conțevoi a acțiunilor agresive în privința soției, or, din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, Ruslan Conțevoi la data de 27 februarie 2025 a săvîrșit acte de violență psihologică și fizică în privința victimei Aliona Conțevaia, fapt ce se confirmă prin Raportul IP Buiucani, cu nr. 16301 din 25.9.2025.

Astfel, reieșind din Raportul IP Buiucani, la data de 25.09.2025 a fost înregistrat în R2 al IP Buiucani, cu nr. 16301, materialul pe marginea plângerii lui Aliona Conțevaia față de acțiunile lui Ruslan Conțevoi, care a agresat-o fizic, a numit-o cu cuvinte necenzurate.

Mai mult, în privința lui Aliona Conțevaia a fost întocmit Chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, prin care s-a constatat că la data intervievării aceasta acuza dureri în regiunea capului. La fel, s-a constatat că acțiunile violente sunt manifestate periodic. În final, a fost stabilit riscul ridicat de abuz.

De asemenea, Colegiul constată că, după constatarea și evaluarea riscurilor și determinării situației de criză, inspectorul de sector al R2 al IP Buiucani al DP mun. Chișinău, la data de 25 septembrie 2025 a emis ordin de restricție de urgență nr. 255 pe un termen de 10 zile în privința agresorului familial Ruslan Conțevoi. Or, conform chestionarului de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie întocmit la data de 25.09.2025 de către ofițerul de sector, nivelul de risc a fost apreciat ca ridicat, deoarece se atestă o bănuială rezonabilă de pericol iminent de repetare/comitere a acțiunilor violente în privința victimei Aliona Conțevaia.

De asemenea, la data de 25 septembrie 2025 a fost emis un ordin de restricție pe un termen de 10 zile și în privința Alionei Conțevoi (în urma plingerii depuse de agresorul Canțevoi Ruslan).

Astfel, Colegiul judiciar reține ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond privitor la faptul că, neluarea măsurilor prompte, la caz, ar putea genera într-o violență progresistă, cu urmări irecuperabile.

Or, reieșind din probele administrate și cercetate în ședința de judecată a instanței de fond, inclusiv înscrisurile anexate la cererea victimei, rezultă că Ruslan Conțevoi a manifestat violență fizică și psihologică în privința victimei Aliona Conțevaia, victima indicând direct că a fost agresată fizică și anume aplicată lovituri în regiunea capului.

Sau, prevenția violenței domestice este o problemă de interes public, deviind privatul, statul urmând să aplice măsuri adecvate, or eșecul în a răspunde prompt și consecvent, poate constitui

încălcare a art. 8 și 14 al CEDO, care garantează dreptul la respectarea vieţii private şi de familie și consacră interzicerea discriminării.

În ceea ce privește argumentele recurentului, care pretinde că nu a aplicat violență fizică asupra victimei, se constată că nu sunt pertinente și concludente. Or, prevederile art. 278/6 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, statuează expres că, declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice. Respectiv, declarația persoanei coroborată cu datele obiective care confirmă existența unui pericol pentru victimă constituie temei suficient de a lua măsuri de protecție a victimei.

Astfel, Colegiul concluzionează că, reieșind din faptele constatate, se privința protecției victimei, se întrunesc condițiile legale care impune necesitatea intervenirii Statului, prin intermediul instrumentelor și instituțiilor sale, pentru a oferi o garanție de securitate și protecție victimelor violenței familiare. Urmare a acestui fapt, Colegiul accentuează că instanța de fond corect a acordat prioritate dreptului la siguranță a victimelor violenței familiale față de drepturile agresorului. De aceea Colegiul nu poate admite ca motiv pentru respingerea cererii de eliberare a ordonanței de protecție situația prezentată de recurent, potrivit căreia nu s-a dovedit în cadrul procesului civil comportamentul său agresiv și periculos față de victimă.

În același context, Colegiul statuează că aplicarea măsurilor de protecție împotriva violenței în familie nu urmăresc scopul de a aplica sancțiuni și de a pedepsi agresorul, cum nici nu se soluționează litigiile existente între soți, foști soți, măsurile de protecție având menirea de a proteja victima de la acțiunile periculoase, comise în familie, fiind temporare și provizorii, iar instanța civilă nu are nici competența și nici obligația de a constata vinovăția agresorului de fapta ce se pretinde că ar fi comis-o, urmând doar să verifice dacă există probe suficiente, care să demonstreze rezonabil posibilitatea existenței acestor fapte violente și, dacă există riscul suficient și rezonabil că aceste fapte pot recidiva, cu survenirea unor urmări grave pentru victima violenței comise în familie.

Cu referire la argumentele recurentului, care pretinde că nu a comis acte de violență fizică asupra victimei, iar declarațiile victimei nu sunt întemeiate, Colegiul constată că se întemeiază pe aprecierea subiectivă a faptelor constatate, confirmate prin probe pertinente și concludente administrate în procesul judiciar, care indică direct la comiterea actelor de violență.

Or, în cadrul actualului proces instanța a constatat existența acestei situații, fiind în prezența declarației independente a victimei și a unui caz de pericol iminent de comitere a violenței, îndeosebi violenței fizice, declarația victimei fiind susținută și prin starea de fapt demonstrată chestionarul de constatarea și evaluarea riscurilor și determinării situației de criză, inspectorul de sector al R2 al IP Buiucani al DP mun. Chișinău, și Ordin de restricție de urgență din 25.09.2025, privind instituirea măsurilor de protecție pe un termen de 10 zile.

Nemijlocit victima a indicat asupra faptului că Canțevoi Ruslan, la domiciliul victimei, a devenit agresiv și neadecvat, iar din declarația victimei rezultă că, a agresat-o fizic și a numit-o cu cuvinte necenzurate.

Potrivit chestionarului de constatare și evaluare a riscurilor îndeplinit în cadrul procedurii de examinare a plângerii înregistrate cu nr. 16301 din 25.09.2025, ofițerul de sector al SP Buiucani, a constatat că, victima acuză dureri în regiunea capului, victimei i-a fost aplicată violența fizică, provocată stare de tensiune și suferință psihică prin ofense și alte acțiuni similare, respectiv un risc ridicat pentru victimă. (f. d. 12-13)

Respectiv, aceste circumstanțe confirmă nemijlocit data, locul și ora, motivul conflictului și al acțiunilor violente comise de către Canțevoi Ruslan față de victimă, combătând argumentele recurentului în această privință.

În această privință, este întemeiat a reține că, acțiunile prin aplicarea violenței fizice asupra victimei indică direct la existența unui pericol iminent pentru viața și integritatea corporală ori sănătatea victimei, risc care rezultă inclusiv din natura faptelor constatate în timp până la ultimul caz de violență în familie, care a constituit temei de emitere a ordinului de restricție la 25 septembrie 2025 și respectiv a ordonanței de protecție la 06 octombrie 2025.

Într-un final, Colegiul conchide că modul de abordare a situației de către prima instanță, care corect a decis instituirea măsurilor de protecție, corespunde cadrului legal aplicabil și practicii CtEDO existentă pentru genul respectiv de situații. Or, în actuala speță instanţa de recurs admite existenţa unei posibilităţi majore, că Aliona Conțevaia, este supusă acţiunilor de violenţă familiară, manifestate prin agresiune fizică, injurie, înjosire din partea soțului și tata copilului minor comun Canțevoi Artiom.

La fel, instanţa admite la moment, că aceste acţiuni pot avea un caracter repetitiv, existând riscul major de continuare și recidivă a unui asemenea comportament agresiv, în cazul în care nu vor fi întreprinse măsuri de rigoare şi concrete, pentru curmarea şi preîntâmpinarea lor.

Instanța a concluzionat în felul respectiv datorită informaţiilor, probelor și înscrisurilor prezentate de victimă, care indică la existenţa unui comportament agresiv şi violent din partea soțului acesteia faţă de ea, direct, comportament care, în cazul unei atitudini pasive din partea Statului, se poate solda cu urmări grave şi/sau foarte grave.

Din aceste considerente, chiar şi în situaţia în care victima s-a adresat cu plângere şi la poliţie, pentru a preîntâmpina pericolul ce planează asupra securităţii, sănătăţii, integrităţii şi bunăstării personale a sa și a copilului minor comun al ei și al agresorului, asupra vieţii, sănătăţii şi integrităţii fizice şi psihice a lor Colegiul conchide, că instanța de fond, având la bază scopul măsurilor de protecție, aplicarea cărora se solicită, corect a dispus, în corespundere cu prevederile art. 15 al Legii nr. 45 din 01.03.2007, anumite restricții în privința agresorului lui Ruslan Conțevoi, inclusiv cea de a sta departe de locuinţa victimei și a copilului minor Canțevoi Artiom.

La fel, după cum s-a indicat anterior, Colegiul pentru a da o asemenea soluție s-a condus și de practica CtEDO, care este obligatorie pentru aplicare și urmează a fi luată în considerație la soluționarea pricinilor de instanțele naționale.

Astfel, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului (în cauza Opuz contra Turciei hotărârea din 09.06.2009) a accentuat, că în cazurile de violenţă domestică, drepturile agresorului (de limitare la domiciliu şi într-o anumită măsură de libertatea circulaţiei şi deplasării) nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritatea fizică şi mentală și să prevaleze asupra acestora.

De asemenea, Curtea în Hotărârea din 28.05.2013 pronunțată în cauza Eremia versus Republica Moldova - agresiunea fizică şi verbală a soţului faţă de soţie şi lipsa măsurilor de protecţie împotriva violenţei în familie/ a statuat, că în Recomandarea Rec(2002)5 din 30 aprilie 2002 cu privire la ocrotirea femeilor împotriva violenţei, Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei a afirmat inter alia - Statele membre ar trebui să introducă, dezvolte şi/sau să îmbunătăţească unde este necesar politicile naţionale împotriva violenţei bazate pe siguranţă maximă şi protecţia victimelor, suport şi asistenţă, ajustarea legislaţiei penale şi civile, ridicarea conştiinţei publice, instruirea pentru specialiştii care se confruntă cu violenţa împotriva femeilor şi prevenirea acesteia.

Comitetul de Miniştri a recomandat, în particular, că Statele membre ar trebui să sancţioneze serios violenţa împotriva femeilor, cum ar fi violenţa sexuală şi viol, abuzul de vulnerabilitatea victimelor însărcinate, lipsite de apărare, bolnave, cu dezabilităţi sau în dependenţă, la fel ca şi sancţionarea abuzului ţinând cont de poziţia agresorului. Recomandarea prevede, de asemenea, că Statele membre ar trebui să asigure ca toate victimele violenţei să beneficieze de posibilitatea de a iniţia proceduri, să introducă prevederi care să asigure iniţierea procedurilor penale din partea procurorului, să încurajeze procurorii să privească violenţa împotriva femeilor ca un factor agravant sau decisiv la adoptarea soluţiei de a porni ori nu urmărirea penală într-un interes public, să se asigure unde este necesar, că măsurile sunt întreprinse eficient în vederea ocrotirii victimelor împotriva ameninţărilor şi eventualele acţiuni de răzbunare şi să întreprindă măsuri specifice pentru a asigura ocrotirea drepturilor copiilor pe parcursul procedurilor.

Referitor la violenţa în familie, Comitetul de Miniştri a recomandat Statelor membre să califice toate formele de violenţă în familie ca infracţiuni şi să prevadă posibilitatea de a întreprinde măsuri în vederea, inter alia, de acordare a posibilităţii judecătorilor să adopte măsuri interimare cu scopul ocrotirii victimelor, să interzică făptașului de a contacta, comunica cu sau de a se apropia de victimă, să locuiască sau să intre în anumite locuri, să sancţioneze toate încălcările măsurilor impuse făptașului şi să stabilească o procedură obligatorie de acţionare pentru poliţie, serviciile medicale şi sociale.

În recomandarea sa generală nr. 28 cu privire la obligaţiunile importante a Statelor părţi în temeiul Articolului 2 din Convenţia cu privire la eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW/C/2010/47/GC.2), Comitetul pentru eliminarea discriminării faţă de femei a constatat că Statele părţi au obligaţia să prevină, să investigheze, să intenteze un proces şi să pedepsească…acţiunile bazate pe violenţă de gen.

În aceiaşi cauză (Eremia vs Moldova) Curtea a constatat, că combinarea factorilor menţionaţi (identici cu cei stabiliţi de către instanţă în actuala cauză) demonstrează clar, că acţiunile autorităţilor nu au fost doar o simplă omisiune sau tergiversare a cauzei privind violenţa asupra reclamantei, dar a condus la tolerarea repetată a violenţei şi a reflectat o atitudine discriminatorie faţă de reclamantă ca femeie.

În același context, Curtea a indicat despre necesitatea unei interveniri prompte a autorităţilor în situaţiile de acest gen, declarând că imixtiunea de către autorităţi în viaţa privată şi viaţa de familie poate deveni necesară în vederea ocrotirii sănătăţii şi drepturilor unei persoane sau să prevină acţiunile ilegale în anumite circumstanţe (a se vedea Opuz, citat supra, §144). În cele din urmă, Statele trebuie să menţină şi să aplice în practică un cadru legal corespunzător, care acordă protecţie împotriva acţiunilor de violenţă din partea persoanelor private (a se vedea X şi Y vs Olanda, 26 Martie 1985, §22 şi 23, Seria A nr. 91; Costello-Roberts contra Regatul Unit, 25 Martie 1993, §36, Seria A nr. 247-C; D.P. şi J.C. contra Regatul Unit, nr. 38719/97, §118, 10 octombrie 2002; M.C. vs Bulgaria, Sandra Janković contra Croaţiei, nr. 38478/05, §45, 5 Martie 2009).

La fel, CtEDO a concluzionat că frica de actele de violenţă ulterioară, în cazul pasivităţii autorităţilor, este suficient de serioasă pentru a implica suferinţă şi anxietate care evoluează într-un tratament inuman în sensul Articolului 3 din Convenţie (a se vedea Gäfgen vs Germania [MC], nr.22978/05, §108, CEDO 2010). Din acest considerent, urmează să se determine dacă acţiunile autorităţilor, ca reacţie la plângerea reclamantei au fost în conformitate cu cerinţele acestei prevederi. La caz, instanţa încă odată accentuează, că agresorul a fost de acum condamnat penal pentru acţiuni de violenţă familiară, iar victima la moment pretinde continuarea acestor

acţiuni. Respectiv, în cazul adoptării unui comportament pasiv sau tolerare tacită a situaţie, Statul riscă a fi penalizat pentru încălcarea art. 3 CEDO faţă de victimă.

În final și, urmare a analizei ample a materialelor pricinii și înscrisurile prezentate de părți, Colegiul consideră probat riscul și posibilitatea reală și majoră, că Aliona Conțevaia a fost supusă acțiunilor de violență familială manifestate prin agresiune fizică și verbală, adică acțiuni de manifestare a violenței fizice și psihice din partea soțului și tatălui copilului lor minor.

Colegiul accentuează, că nu se expune referitor la comiterea sau nu din partea ultimului a acestor acțiuni de violență familială și referitor la existența vinovăției în sensul descris, ci a concluzionat că asemenea acțiuni mai probabil au avut loc în realitate, decât nu au avut loc sau au fost înscenate/insinuate de victimă, după cum pretinde recurentul, concluzia respectivă având scopul de a asigura și a acorda protecție victimelor violenței în familie, cu preîntâmpinarea și evitarea unor eventuale consecințe grave.

Urmare a acestui fapt, pe principii de egalitate și echitate în drepturile și interesele legitime ale recurentului, în care acesta este lezat sau limitat prin instituirea restricțiilor în raport cu membrii familiei sale, și respectiv drepturile, libertățile și interesele victimelor violenței familiale, ce se doresc a fi protejate prin aplicarea măsurilor de protecție cerute și urmările ce pot surveni în fiecare situație - de instituire sau refuz de a le institui, Colegiul concluzionează că interesele intimatei și a copiilor minori prevalează intereselor recurentului. Or, recurentul pretinde la încălcarea dreptului de părinte și dreptului la intimitatea familiei, iar intimata susține încălcarea dreptului la siguranța, integritatea fizică și psihică a sa și a copiilor, prin acțiunile de agresiune familiară din partea soțului, situație care limitează cu supunerea persoanei unui comportament inuman și degradant.

În rest, instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent și avocatul acestuia sunt formale și neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept declarate și invocate în apărarea sa, fără a da apreciere probelor pertinente și concludente puse la baza concluziilor primei instanțe, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii judecătorești.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă recursul declarat de către Ruslan Conțevoi și să mențină încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 06 octombrie 2025.

III. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. art. 423 – 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Ruslan Conțevoi împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 6 octombrie 2025.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 6 octombrie 2025, prin care a fost admisă cererea înaintată de Aliona Conțevaia cu privire la aplicarea măsurilor de protecție și emiterea ordonanței de protecție în privința acțiunilor lui Ruslan Conțevoi.

Decizia instanţei de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei judecătorești www.cac.instante.justice.md.

Președintele completului, judecător – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan